

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2484/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Милош Б. Стијеља, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 619/19 од 01.04.2019. године, у седници већа одржаној 16.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији првотуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 619/19 од 01.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 619/19 од 01.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Суботици П1 653/18 од 29.11.2018. године, одбијен је приговор пасивне легитимације тужених, тужбени захтев тужиле усвојен и обавезани тужени да јој солидарно за период од 01.03.2015. до 01.09.2015. на име накнаде трошкове за исхрану у току рада исплате износ од 28.099,11 динара, са законском затезном каматом од 03.11.2018. године па до коначне исплате и износ од 11.250,21 динар на име обрачунате затезне камате а на име трошкова регреса за коришћење годишњег одмора износ од 10.662,66 динара са затезном каматом од 03.11.2018. па до коначне исплате, као и износ од 4.262,45 динара на име обрачунате затезне камате. Тужени су обавезани да тужилји солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 54.900,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 619/19 од 01.04.2019. године, делимично преиначио решење садржано у пресуди Основног суда у Суботици П1 653/18 од 29.11.2018. године и одбио захтев тужиле за накнаду трошкова поступка у износу од 41.400,00 динара са припадајућом затезном каматом а у преосталом делу одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена

пресуда. Одбијен је захтев друготуженог да се обавезе тужила да му накнади трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиле у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да нема потребе за изузетно дозвољеном ревизијом првотуженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду 26.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора од 38.761,77 динара не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија првотуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић